Олег Проців

Адміністративна реформа та видача документів на право полювання

Владою взято курс на проведення адміністративної форми, як одного із видів політико-правової реформи, що здійснюється у сфері виконавчої гілки влади. Її основною ціллю є оптимізація діяльності органів виконавчої гілки влади в частині надання адміністративних послуг. Не залишилось і поза увагою і надання адміністративних послуг у мисливському господарстві. Можна сміло сказати, що мисливці становлять одну із найбільших соціальних груп нашого суспільства, які отримують адміністративні послуги. Всього в Україні нараховується біля 500 тисяч мисливців, а обмінює щорічно контрольні картки обліку добутої дичини та порушень правил полювання більш як 300 тисяч осіб, а біля 20 тисяч осіб щороку отримують посвідчення мисливця.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства соціальної політики України, інших центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через відповідних міністрів» від 16.10.2012року внесено зміни у Закон України «Про мисливське господарство та полювання». Звісно, що кожні дії влади мають свою мету. Отож, як читаємо із пояснюючої записки до цього закону, він був прийнятий з метою перерозподілу повноважень між Президентом України, Кабінетом Міністрів у зв’язку з проведенням адміністративної реформи, законами України «Про Кабінет Міністрів України», «Про центральні органи виконавчої влади», а також у зв’язку з прийняттям Указу Президента України від 9 грудня 2010 р. № 1085 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади».

Відповідно до цих змін внесено статтю 6-1 «Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізовує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства», іншими словами,

повноваження Державного Агенства лісових ресурсів України. Одним із повноважень ДАЛРУ є виключна цитую: «видача посвідчень мисливця і щорічної контрольної картки обліку добутої дичини та порушень правил полювання». Слід відмітити, що до внесення цих змін право на видачу даних адміністративних послуг мали і територіальні органи агенства лісових ресурсів, іншими словами – обласні управління лісового та мисливського господарства.

У попередній редакції ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» стаття 6 визначала повноваження надавати адміністративні послуги спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання та його територіальних органів. Сучасна редакція ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» після внесених змін визначає, що повноваження надавати адміністративні послуги належать лише центральному органу виконавчої влади з питань мисливського господарства.

Для покращення процедури надання адміністративних послуг Кабінетом Міністрів України видано постанову від 3 січня 2013 року № 13 «Про затвердження порядку ведення Єдиного державного порталу адміністративних послуг». Як визначено у постанові, «портал ведеться з метою забезпечення доступу суб’єктів звернення до інформації про адміністративні послуги з використанням інтернету і є офіційним джерелом інформації про надання адміністративних послуг».

Отож, якщо заглянути на даний портал і поцікавитись, хто є суб’єктом надання посвідчення мисливця та контрольної картки обліку добутої дичини, то з’ясуємо, що ним є Державне агентство лісових ресурсів України (місто Київ, вул. Ш. Руставелі, 9-а).[1]

---

[1]http://poslugy.gov.ua/Departments/Details?id=53cc06e7-71eb-4b40-883c-deb13886dada

Нормативним документом, який дає підстави для видачі даних документів, як визначено на порталі, є Розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 червня 2011року № 491-р, у якому вказано, що видачу посвідчення мисливця та щорічної контрольної картки обліку добутої дичини та порушень полювання проводять як Державне агенство лісових ресурсів України, так і його територіальні органи.[2] Тож, як бачимо, у Законі України та Постанові Кабінету міністрів України є різнобіжності у визначенні суб'єкту надання адміністративної послуги.

У системі законодавства існує певна ієрархія, при якій Закони України не повинні суперечити Конституції, а підзаконні акти не повинні суперечити законам, так як вони видаються для врегулювання механізму виконання закону. Кабінет Міністрів України, керуючись статтею 117 Конституції України, уповноважений видавати як постанови, так і розпорядження. На мою думку, для усунення суперечностей необхідно прийняти зміни до Розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 червня 2011року № 491-р та вилучити повноваження надавати адміністративні послуги у галузі мисливства обласними управліннями лісового та мисливського господарства, так як це не відповідає вимогам чинного законодавства. Більше того, стаття 6 Конституції України визначає, що органи влади здійснюють свої повноваження виключно до вимог Конституції та законів України.[3]

Крім того, стаття 1 ЗУ «Про адміністративні послуги» визначає, що суб'єктом надання адміністративної послуги є виключно уповноважені на те органи або посадові особи, уповноважені виключно **законом**.[4]

---

[2] http://document.ua/pro-zatverdzhennja-pereliku-platnih-administrativnih-poslug--doc57998.html

[3] http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80

[4] http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5203-17

Слід відзначити, що Президент України розуміє, що суспільний поступ в Україні неможливий без підвищення якості надання адміністративних послуг[5], а Прем'єр-міністр України вважає, що кількість адміністративних послуг потрібно і в подальшому скорочувати.[6] Зовсім недавно Президент України доручив міністру економіки спростити надання адміністративних послуг[7], а 6 березня цього року Микола Азаров розпорядився виділити кошти на центри надання адміністративних послуг.[8]

Слід відзначити, що влада вводить ряд інноваційних механізмів надання адміністративних послуг. Зокрема, за допомогою діючого єдиного державного порталу адміністративних послуг можна отримати адміністративну послугу навіть не заходячи у офіс суб'єкта надання адміністративних послуг. Так, даний портал забезпечує: можливість подання суб'єктами звернення заяв за допомогою засобів телекомунікаційного зв'язку; отримання суб'єктами звернення за допомогою засобів телекомунікаційного зв'язку результатів надання адміністративних послуг; можливість здійснення суб'єктами звернення оплати за надання адміністративної послуги дистанційно, в електронній формі.

Виходячи з того, що посвідчення мисливсця та щорічну контрольну картку видає Державне агенство лісових ресурсів України, яке розташоване у місті Києві, повиннен відповідно змінитись порядок оплати державного мита

---

[5] http://uaror.org.ua/vityag-z-shhorichnogo-poslannya-prezidenta-ukraïni-do-verxovnoï-radi-ukraïni

[6] http://karpatnews.in.ua/news/41776

[7] http://provce.ck.ua/prezydent-doruchyv-ministru-ekonomiky-sprostyty-nadannya-administratyvnyh-posluh-pislya-vidvidannya-tsnapu-v-cherkasah/

[8] http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=246125147&cat_id=244276429

за видачу цих адміністративних послуг. Зокрема, державне мито за видачу дозволів на право полювання та рибальства сплачується відповідно до ст. 2 п.8 Декрету Кабінету Міністрів «Про державне мито». Також даний декрет визначає вартість державного мита за видачу щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання у розмірі 0,1 неоподаткованого мінімуму доходів громадян. Відповідно до статті 6 мито сплачується за місцем розгляду та оформлення документів і зараховується до бюджету місцевого самоврядування.[9] Тобто, якщо до цього часу оплата здійснювалась в обласних центрах, в яких знаходяться територіальні органи Державного Агентства лісових ресурсів, то на даний час, виходячи з поправок до ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» кошти йдуть виключно у бюджет міста Києва. Все ж чи не найголовнішим у реформуванні надання адміністративних послуг є вирішення питання перевірки знань у вигляді здачі тесту на право отримання посвідчення мисливця. На мій погляд, було б доцільно надати можливість здачі тесту за допомогою телекомунікаційної системи єдиного порталу надання адміністративних послуг.

На даний час єдиної телекомунікаційної системи обліку мисливців в загальному по Україні не існує. Немає можливості визначити кількість вчинених правопорушень мисливцем на протязі року, що не дає змоги притягнути його до відповідальності, визначеною частиною другою статті 85 Кодексу України про адміністративні правопорушення, яка передбачає більш суворіше покарання за незаконне полювання. Позитивною стороною концентрації надання адміністративних послуг в одних руках, як це передбачено законодавством, буде дієвий механізм виявлення злісних порушників правил полювання, яких можна буде виявляти незалежно де вони вчинили правопорушення. Більше того, об’єднана база даних мисливців

[9] Декрет Кабінету міністрів України «Про державне мито» [електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/7-93

дасть змогу обліковувати добуту дичину відповідно до записів у щорічній контрольній картці обліку добутої дичини. Також обслуговування бази даних мисливців в одних руках знімає дуже багато питань щодо витоку конфіденційної інформації.

Прогнозуючи практичну реалізацію надання адміністративних послуг у галузі мисливства, органам державної влади слід не лише забезпечити роз'яснення в засобах масової інформації основних положень Закону України «Про адміністративні послуги», але й також заходів щодо їх реалізації, як це визначено у дорученні Президента України «Щодо невідкладних заходів для забезпечення прав громадян під час отримання адміністративних послуг»[10]. Більше того, велику надію в частині оптимізації надання адміністративних послуг Президент покладає на їх споживачів.[11] Багаточисельна громада мисливців згуртована не в одне товариство, до яких входять юристи, менеджери і просто мисливці без фахової освіти, які відкликнуться на пропозицію влади подавати свої пропозиції, думки, побажання.

Тож перші кроки владою зроблені, але законодавче забезпечення процесу це – навіть і не півсправи. В подальшому повинні бути вирішені організаційні, кадрові, фінансові, інституційні та інші механізми для повної реалізації вимог Законів України «Про мисливське господарство та полювання», «Про адміністративні послуги», доручень Президента України та Прем'єр-міністра України.

Проців О.Р. Адміністративна реформа та видача документів на право полювання /Олег Проців// Полювання та риболовля. – 2013. – №4(138) квітень. – С. 2

---

[10] http://www.president.gov.ua/documents/15185.html

[11] http://www.president.gov.ua/news/26939.html